

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τό Σάββατον, 15^{ον} / 28^{ον} Μαρτίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου μέ μετάθεσιν ἡ Ὀνομαστική ἐορτή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐορτῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων εἰς τήν λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπί Λικινίου τό 320 μ.Χ, ὣν εἷς ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόφιλος.

Α΄. Ἀφ' ἐσπέρας.

Τήν παραμονήν μετά τήν κατά τήν τάξιν ἀνάγνωσιν τῆς Θ' Ὠρας εἰς τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, τήν Κάθοδον διὰ τῶν βαθμίδων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός-«Παρησία» εἰς τόν Πανίερν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως κατά τήν κρατοῦσαν τυπικήν καί καθεστωτικήν τάξιν μετά Μεγάλης Εἰσόδου καί Ἀρτοκλασίας, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου μετ' ὀλίγων μόνον κληρικῶν, τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, τοῦ Δραγουμανεύοντος Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου καί διακόνων, τήν εἴσοδον τῶν ὁποίων ἐν συνεννοήσει μετά τοῦ Πατριαρχείου ἐπέτρεψεν ἡ Ἰσραηλινή Ἀστυνομία, λόγω τῆς ἐνσκηψάσης ἐπιδημίας τοῦ λοιμοῦ Covid-19, ἀπό τῶν συνεπειῶν τῆς ὁποίας διαφυλάξοι ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

Ληξάσης τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐψάλη ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκάθιστου Ὑμνου καί ἀνεγνώσθη ἡ Δ' καί τελευταία Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν ἀπό τοῦ «Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, θεοτόκε Παρθένε» ἕως καί τοῦ «ὦ, Πανύμνητε Μῆτερ» ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου.

Β. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς

Ἐτελέσθη νυκτερινή Θεία Λειτουργία εἰς τόν Πανίερν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως δι' εἰσόδου ἀπό τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί ἀπό τῶν δωμάτων τῆς Μονῆς Ἀβράαμ, προεξάρχοντος τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου καί Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου καί τοῦ Δραγουμανεύοντος π. Ματθαίου, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Πατρικίου, τῇ συμμετοχῇ τῶν Ναϊτῶν Πατέρων.

Τήν 11.00 π.μ. ἐψάλη Δοξολογία εἰς τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, τῇ συμμετοχῇ τῶν Πατέρων τοῦ Κεντρικοῦ μοναστηρίου.

Ἐν συνεχείᾳ, εἰς τήν αἵθουσαν τοῦ Πατριαρχείου προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν καλῶς ἀθλησάντων καί στεφανωθέντων εἰς τήν λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπὶ Λικινίου τό 320, ἑορταζομένη εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ μηνός Μαρτίου, ἀποτελεῖ διὰ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας στερεάν βάσιν δυνάμεως καί ἐλπίδος διὰ τήν συνέχισιν τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τῆς νηστείας πρὸς κατάληξιν εἰς τόν εὐδιον λιμένα τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐάν οὕτως βιοῦται ἡ ἑορτή αὕτη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὅλης, ὑπὸ τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν βιοῦται βεβαίως καί ἐν σχέσει μέ τό γεγονός ὅτι ἡ Ὑμετέρα σεπτή Μακαριότης φέρει τό ὄνομα ἑνός τῶν ἀκρεμόνων μαρτύρων τούτων.

Πρὸς τιμὴν ὅθεν ἰδίᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου καί τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐωρτάσθη ἡ ἑορτή αὕτη ὡς «Παρρησία» εἰς τόν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως μετὰ νυκτερινῆς θείας Λειτουργίας καί Δοξολογίας τήν πρωΐαν εἰς τον μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀγιοταφίτῶν Πατέρων, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί τοῦ Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας εἰς τήν Ρωσικὴν Πνευματικὴν Αποστολὴν MISSIA, Ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξάνδρου, εἰς τό πλαίσιον βεβαίως τῶν παρεχομένων ἡμῖν δυνατοτήτων συγκεντρώσεως ὡς ἐκ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ λίαν ἐπικινδύνου ἰοῦ διὰ τήν ὑγιείαν καί τήν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος.

Εὐχαριστήσαντες τῷ Κυρίῳ καί δεηθέντες ὑπὲρ ὑγιείας καί εὐσταθείας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τήν ἐν τῷ Ναῷ λατρείαν ἡμῶν, νῦν εἰς τήν ἱστορικὴν ταύτην αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου, συγχαίρομεν Αὐτῇ ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις καί ἀπονέμομεν Αὐτῇ τόν δίκαιον ἔπαινον δι' ὅσα Αὕτη ἐπεξεργάσατο ἀγαθὰ πρὸς ὄφελος τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, τῶν Προσκυνηματικῶν καί περιουσιακῶν δικαιωμάτων τῆς γεραῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τῆς καταρτίσεως τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ποιμνίου.

Πρωτίστως διὰ τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας πολλές κατέβαλε προσπάθειας καί εἰς πολλές προέβη ἐνεργείας ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ὑπογραμμίζουσα συνεχῶς τήν ἀνάγκην ἐνάρξεως καλλιεργείας διαλόγου πρὸς ἐπίτευξιν συνδιαλλαγῆς καί εἰρήνης. Ἀναγνωρίζον τήν συμβολὴν ταύτην τό Πατριαρχεῖον Μόσχας ἀπένειμεν Αὐτῇ τό βραβεῖον «Δι' ἐξαιρετικὴν προσφορὰν πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς ἐνότητος τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν καί ἐδραίωσιν καί προβολὴν τῶν χριστιανικῶν ἀξιῶν εἰς τήν κοινωνίαν» ὁ Ἀγιώτατος Πατριάρχης Ἀλέξιος Β' διὰ τό ἔτος 2018, ἐπιδοθέν εἰς ἰδιαιτέραν Αὐτῆς ἐπίσκεψιν εἰς Μόσχαν τόν παρελθόντα Νοέμβριον τῇ προσωπικῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου τῆς Ρωσίας κ. Βλαδιμήρου Πούτιν.

Ἐκ τῶν ἔργων πνευματικῆς οἰκοδομῆς καί ὠφελείας τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου τυγχάνει ἀξία μνήμης ἡ ἀνακαίνισις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Παλαιστινιακῶν Ἀρχῶν τοῦ ἱστοικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος τῆς Κοινότητος Ραφιδίων παρὰ τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἡ κατασκευὴ τοῦ εἰκονοστασίου μετὰ τῶν εἰκόνων αὐτοῦ τῆς Κοινότητος Σαχνίν τῆς περιοχῆς Πτολεμαΐδος-Ἀκρης, ἡ ἱδρυσις εἰς τό Κάρακ τῆς Ἰορδανίας Ἀθλητικῆς Ἀκαδημίας καί ἡ δραστηριότης τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐπιτοπίως καί διεθνῶς ὑπὲρ τῆς προστασίας τῶν ἀκινήτων τοῦ Πατριαρχείου τῆς Πύλης τοῦ Δαβὶδ καί τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀπ' αἰώνων ἁγιογραφικῶς καί διεθνῶς κατωχυρωμένου καθεστώτος τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων πρὸς ὄφελος τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν, τοῦ ποιμνίου καί ὅλων τῶν χριστιανῶν τῆς ἀγίας Γῆς καί τῶν προσκυνητῶν αὐτῆς.

Πρός ἐπίτευξιν τῶν στόχων τούτων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐκαλλιέργησε σχέσεις καλῆς συνεργασίας μετὰ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν. Εἰς τὰς σχέσεις πρῶτον μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος τοῦτο ἐδείχθη ἐκ τῆς ἐπισκέψεως εἰς τό Πατριαρχεῖον καί τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἁγρίου πρό τινος Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλοπούλου ὡς καί ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ὑπουργοῦ Τουρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Χάρη Θεοχάρους καί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Δημοσίας Διπλωματίας Προξενικῶν καί θρησκευτικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλεξανδρῆ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις Πατριαρχείου καί κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἰς τό πλαίσιον τῆς Εὐαγγελικῆς ρήσεως, «τά Καίσαρος Καίσαρι καί τά τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ», ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐδέχθη εἰς τό Πατριαρχεῖον τόν νέον Δήμαρχον Ἱεροσολύμων καί παρουσίᾳ τῶν Προκαθημένων τῶν τοπικῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἔθιξε τό πρόβλημα τῶν ἐπιχειρουμένων εἰς βάρος τῶν περιουσιῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀδίκων φόρων, εἰς τήν ἐκδήλωσιν δέ τοῦ ὑπουργείου Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραήλ ἐπὶ τῷ Νέῳ Πολιτικῷ Ἔτει ἔθεσε τό πρόβλημα τῆς λειψυδρίας τῶν Χριστιανικῶν μοναστηρίων τοῦ ὄρους Θαβώρ καί εἰς τήν κατ' ἔτος ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει καθιερωμένην συνάντησιν εἰς τό Προεδρικόν Μέγαρον ἐζήτησε παρά τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰσραήλ κ. Ροῦβεν Ρίβλιν τήν δικαίαν λύσιν τοῦ ἀνεπιλύτου προβλήματος τῶν ἀκινήτων τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Πύλην τοῦ Δαβὶδ δι' ἀκυρώσεως τῶν πρό ἐτῶν συναφθεισῶν παρανόμων συμφωνιῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς Ἰορδανίας, αὗται ἐκαλλιεργήθησαν ἀγασταί, λαμβανομένου ὑπὸ ὄψει ἐκατέρωθεν τῶν δεσμῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας μετὰ τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Ἰορδανικοῦ νόμου τοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1957 καί τῆς κηδεμονίας, τήν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἡ Ἰορδανία ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν καί μουσουλμανικῶν σεβασμάτων τῆς Ἱερουσαλήμ.

Εἰς τό πλαίσιον τῶν σχέσεων τούτων ἐπεφυλάχθη εἰς τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα κατὰ τήν 1ην τοῦ Νέου Ἔτους πάνδημος ὑποδοχή ὑπὸ τῆς Δημαρχίας τῆς πόλεως Φχές καί ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἰμπν Χουσεῖν Ἀθάνη διωργάνωσε εἰδικήν ἐκδήλωσιν πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς τῶν ἡμετέρων Χριστουγέννων εἰς τόν τόπον τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου καί ὑπεδέχθη τούς Προκαθημένους τῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, φιλοξενηθέντας ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς ἀδελφικὴν ἐν Ἀμμάν Συνάντησιν διὰ τήν ἑναρξιν διαλόγου ὑπὲρ τῆς συσφίξεως τῆς ἐνότητος ἐν τῇ Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν σεβασμῷ πρὸς τὰ «Πρεσβεῖα τιμῆς» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν παραδόσεως ἀπορρέοντα προνόμια αὐτοῦ.

Τὰ δικαιώματα τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τοῦ γένους ἡμῶν ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἐφύλαξε καί ὁσάκις ἡμφεσβητήθησαν ἀπολύτως διεξεδίκησε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ὡς συνέβη προσφάτως κατὰ τήν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων ἡμῶν, ὅτε οἱ Ἀρμένιοι ἀνεπιτυχῶς ἀπεπειράθησαν νὰ ἐμποδίσουν τήν ἀνέκαθεν διὰ πολλῶν τεκμηρίων καθεστωτικῶς ἐπιβεβαιουμένην κάθοδον τῆς εἰκόνης ἡμῶν εἰς τό Θεοδέγμον Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ.

Ἐνθαρρυνόμενοι ἐξ ὅλων τούτων οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, συντασσόμεθα μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς ἓνα κοινόν καί τίμιον ἀγῶνα διὰ τήν ἔτι περαιτέρω διαφύλαξιν τῆς κληρονομίας τοῦ παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου καί τοῦ γένους ἡμῶν εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν καί τήν στήριξιν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου ἡμῶν εἰς τήν διατήρησιν τῆς ταυτότητος αὐτοῦ καί τήν ἀνάπτυξιν καί αὐξησιν αὐτοῦ εἰς ἔργα κοινωφελῆ.

Ἵψὼν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, εὐχομαι Ἵμῖν ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί ὅλης τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ὑγιείαν ἀδιάπτωτον καί εὐστάθειαν ἀδιάσειστον ἐπὶ ἔτη ὅσα πλεῖστα ἐν καρποφορίᾳ καί δασιλείᾳ ἔργων ἀγαθῶν πρὸς ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους ἡμῶν καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν».

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν ὁ ἐκλαμπρότατος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος καί ὁ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Προϊστάμενος τῆς Πνευματικῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξανδρος.

Τοὺς προσφωνήσαντας ἠὐχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γάρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκύς ὁ παράδεισος· ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ᾧ συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν»· λέγει εἰς τὴν τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα ὁμιλίαν τοῦ ὁ Μέγας Βασίλειος διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

«Ζωὴ γάρ ἐστὶν ὁ Θεός καί φῶς καί οἱ ἐν χειρὶ Θεοῦ ὄντες ἐν ζωῇ καί φωτί ὑπάρχουσιν»· λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός περὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἁγίων, δηλονότι τῶν δικαίων, ἀκούων εἰς τοὺς ἀγιογραφικοὺς λόγους: «ψυχαὶ δικαίων ἐν χειρὶ Θεοῦ καί οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος», (Σοφ. Σολομ. 3,1) καί «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», (Ψαλμ. 115,5).

Τίμιος ὄντως ὑπῆρξεν ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν σήμερον ὑπὸ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τιμωμένων Ἀγίων Μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων. Οὗτοι οἱ ἅγιοι οὐκ ἐπτοήθησαν ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν τυράννων διωκτῶν οὐδέ ἐδειλίασαν τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὅπλον θεῖον ἔχοντες τὸν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας:

«Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητόν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τό μέγα ἔλεος».

Οἱ Ἅγιοι Τεσσαράκοντα ἐδοξάσθησαν ἀξίως παρὰ Χριστοῦ, διότι οὗτοι ἐζήλωσαν οὐχὶ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός φανερωθεῖσαν, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Καί ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14). Τούτου ἕνεκεν καταλιπόντες πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου οἱ τεσσαράκοντα στρατιῶται προσῆλθον εἰς τό μαρτύριον τοῦ αἵματος αὐτῶν, κηρύσσοντες οὐχὶ ἑαυτοὺς ἀλλὰ τὴν σῶζουσαν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ τοῦ λάμπαντος ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τόν

φωτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ], (Β' Κορ. 4,6).

Τό μαρτύριον τοῦτο τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐν τῷ Μονογενεῖ Αὐτοῦ Υἱῷ Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὃ ἐμιμήσαντο πάντες οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ καί δὴ οἱ σήμερον ἑορταζόμενοι Ἅγιοι Τεσσαράκοντα, μαρτυρεῖται καί καταγγέλλεται εἰς τό διηνεκές ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς τριημέρου ταφῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἐτελέσαμεν τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, δηλονότι τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας καί ἀνεπέψαμεν αἶνον δοξολογίας τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ.

Ὁ Θεοφόρος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Βασίλειος, ἐγκωμιάζων τό τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων ἀήττητον φρόνημα, τοῦ μετὰ χαρᾶς ἀπορρίψαντος ἐκάστου καί τόν τελευταῖον χιτῶνα, μᾶς προτρέπει νά ἀκούσωμεν εἰς τὴν ἐν μιᾷ συμπνοίᾳ ὁμόνοιαν τῆς πίστεως αὐτῶν: «Μή γάρ ἱμάτιον, φησὶν, ἀποδυόμεθα, ἀλλὰ τόν παλαιόν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα, τόν φθειρόμενον κατὰ τάς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης. Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, τῷ ἱματίῳ τούτῳ τὴν ἁμαρτίαν συναποβάλλοντες. Ἐπειδὴ διὰ τόν ὄφιν ἐνεδυσάμεθα, διὰ τόν Χριστόν ἐκδυσώμεθα».

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς καλεῖ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ἱερά αὐτῶν μνήμη, ἡ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς νηστείας τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς ἀνατεῖλασα, ἵνα μιμηταί γενώμεθα τοῦ χριστοφόρου φρονήματος αὐτῶν, ὡς λέγει ὁ Θεοφάντωρ Βασίλειος: «Κοινός γάρ αὐτῶν Πατήρ ὁ Θεός καί ἀδελφοί πάντες, οὐκ ἀπὸ ἐνός καί μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς υἱοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν διὰ τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες».

Ἡ Μετριότης Ἡμῶν, φέρουσα τό ὄνομα τοῦ συμμάρτυρος τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Θεοφίλου, δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ σεπτῇ ταύτῃ ἑορτῇ, καθ' ἣν «τὴν οἰκείαν ἑορτάζοντες σωτηρίαν», ἀλλὰ καί τὴν κλήσιν Ἡμῶν εἰς τὴν θεσμικὴν ταύτην ἀποστολήν, δηλονότι τῆς τοῦ Ποιμενάρχου τῆς ἀγιωτάτης τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας ἀφ' ἐνός καί τοῦ Ἡγουμένου τοῦ ἱεροῦ μοναχικοῦ τάγματος τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ἀφ' ἑτέρου.

Εἴ τις ἀρετὴ καί εἴ τις ἔπαινος πρέπει τοῖς Ἀγίοις! Οἵτινες ἐξέχεαν τό αἶμα αὐτῶν, διὰ τόν κενώσαντα ἑαυτόν καί μορφὴν δούλου λαβόντα Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν· οὗτοι οἱ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες, ἐπὶ γῆς ἀγωνισάμενοι τόν ἐχθρόν κατεπάτησαν καί τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήγγησαν, διό ἔλαβον τὴν χάριν ἀποδιώκειν τὰς νόσους τῶν ἀσθενῶν καί ζῶντες καί μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, κατὰ τόν ὕμνωδόν τῆς Ἐκκλησίας, ἀκούοντα εἰς τοὺς Κυριακούς λόγους: «καί προσκαλεσάμενος [ὁ Ἰησοῦς] τοὺς δώδεκα μαθητάς Αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά καί θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καί πᾶσαν μαλακίαν», (Ματθ. 10,1).

Δεηθῶμεν λοιπόν καί ἡμεῖς τῶν σήμερον τιμωμένων Ἀγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ὡς καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, τῶν παρρησίαν ἐχόντων ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν σὺν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας κηρύττωμεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, ἱατρόν τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἀξιωθῶμεν δέ ἀπηλλαγμένοι τῆς τόν σύμπαντα κόσμον μαστιζούσης λοιμικῆς νόσου [corona virus] ἑορτάσαι καί τὴν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τοὺς συμπροσευχηθέντας μεθ' ἡμῶν τοὺς

παρόντας καί ἀπόντας, (ἔνεκεν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου-corona virus), δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμάς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον Προϊστάμενον τῆς Πνευματικῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) καί ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου καί τοὺς λοιπούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς